

7. ODPRÝSKÁVÁ Z ČINŽÁKU OMÍTKA

nápěv: Jede, jede poštovský panáček

slova: Jan Obdržálek

1. Od - prýs - ká - vá z čin - žá - ku o - mít - ka
 2. *Es* se rov - ná půl *gé té* na dru - hou,

5 na zem před sa - mo - ob - slu - hou:
 jak - pak rych - lost vy - poč - te - te?

9 vol - ný pád před se - bou, drá - hu *es* za se - bou,
 Dřív než to sple - te - te, tak se tu do - čte - te:

13 *es* je půl *gé té* na dru - hou.
 rych - lost *vé* se rov - ná *gé té*.

Volný pád (bez odporu vzduchu) je pohyb rovnoměrně zrychlený:

uražená dráha je $s = \frac{1}{2} g t^2$;

koncová rychlost je $v = g t$.

Písnička vznikla hluboko za totáče, kdy cedulka „pozor, padá omítka“ byla běžnou ozdobou domů; byly ve státním vlastnictví. Nyní se s ní v soukromém vlastnictví nesetkáte. Mně šlo ovšem o to, aby to byl volný pád s počáteční rychlostí prakticky nulovou, nikoli třeba šikmý vrh, jaký by byl např. u Jede, jede ze střechy taštička. Díky, Růženko K.!